

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของแรงงานในธุรกิจค้าปลีก และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมแรงงานกับธุรกิจค้าปลีกในเขตอำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือพนักงานในธุรกิจค้าปลีกในเขตอำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่ และกลุ่มไม่เข้าร่วมแรงงานในธุรกิจค้าปลีกทั้งสิ้น 346 คน การวิเคราะห์ปัจจัยที่มี ผลกระทบต่อการเข้าร่วมแรงงานใช้เทคนิคการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis) ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มเข้าร่วมแรงงานในธุรกิจค้าปลีกส่วนใหญ่มี อายุ การศึกษาและรายได้ต่ำกว่ากลุ่มไม่เข้าร่วมแรงงาน ขณะเดียวกัน กลุ่มเข้าร่วมแรงงานส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด มาจาก ครอบครัวนอกภาคเกษตรกรรมและไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง วัตถุประสงค์การเข้าร่วมแรงงานเพื่อหา รายได้โดยได้รับการแนะนำจากเพื่อน ขณะเดียวกันกำลังแรงงานบางส่วนต้องการเปลี่ยนงานที่มี รายได้ดีกว่าเดิม

จากผลการวิเคราะห์จำแนกประเภทพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมแรงงาน คือ ค่าตอบแทนในรูปเงินเดือน การได้รับสารสนเทศจากสื่อ จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่มีรายได้ ลักษณะการประกอบอาชีพหลักก่อนเข้าร่วมแรงงาน การรับสารสนเทศจากบุคคล ภาระทาง ครอบครัว ปัจจัยดึงดูดจากสถานบันเทิง จำนวนที่ดินถือครอง และลักษณะอาชีพหลักของ ครอบครัว โดยแบบจำลองการวิเคราะห์จำแนกประเภทมีความสามารถในการพยากรณ์ได้ถูกต้อง ร้อยละ 80.3

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่ได้จากการศึกษานี้คือ รัฐบาลควรกำกับดูแลสถาน ประกอบการธุรกิจค้าปลีกให้มีการจ่ายค่าจ้างตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้เพื่อช่วยเหลือด้านรายได้ แก่กลุ่มเข้าร่วมแรงงานในธุรกิจค้าปลีก เนื่องจากครอบครัวกลุ่มเข้าร่วมแรงงานส่วนใหญ่มีอาชีพ ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม และไม่มีที่ดินถือครอง ดังนั้นรัฐบาลควรมีบทบาทในการปฏิรูปที่ดิน เพื่อให้ครอบครัวของแรงงานมีที่ดินทำกิน ให้การส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตเกษตร และแปรรูป ผลผลิตเกษตรเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม นอกจากนี้รัฐบาลควรสนับสนุนภาคเศรษฐกิจอื่นเช่น อุตสาหกรรมเกษตรที่เกี่ยวข้องกับการใช้ผลผลิตจากภาคเกษตรกรรม โดยนโยบายในระยะสั้นเน้น การให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับตำแหน่งงาน ในขณะที่นโยบายในระยะยาวนั้นต้องสนับสนุนให้ อุตสาหกรรมเกษตรเข้ามาลงทุนในชนบท เพื่อให้มีการสร้างงานในท้องถิ่นมากขึ้น เป็นการขจัด ปัญหาการว่างงานตามฤดูกาล ประการสุดท้ายเพื่อลดจำนวนบุตรของครัวเรือนในชนบท รัฐบาล ควรณรงค์การวางแผนครอบครัวให้มากขึ้น

The two main objectives of this independent study were to find out the characteristic of workers both participated group and non-participated groups in the restaurant business, and moreover try to indicate factors affecting the labor force participation in such business, in Muang District of Chiang Mai. The data of the sample workers 346 persons both participated and non-participated groups were used to analyze in this study. The study of general workers' characteristic showed that most of workers who participate in restaurant business were single whose came from the rural area. Most of them do not have their own land. Moreover, they also have lower educational level, lower income and age as compared with the non participated group. The purpose of the workers who willing to participate in the restaurant business was to seeking for additional family income and to find out the better jobs by obtaining the job information through the provision of jobs position by the mass medias, friends and relatives.

The discriminant analysis found that the salary obtained by workers, access to job information through mass medias and personal contacts, number of family members who earn income, type of workers' previous occupations, workers family's financial burden, size of their owned land, family's occupations and the attractiveness of entertainment activities in restaurant business were the main factors that affecting labor force participation rate or the workers in restaurant business. Moreover, The study results showed that the prediction ability of this discriminant model equaled to 80.3 percent.

The policy implication obtained from the study results are as follow; the government should supervise and regulate the restaurant entrepreneurs to follow the labor law and paying the workers who works in restaurant at the legislated wages announced by government. Due to most of participated workers are poor and do not have their owned land. Most of them are the land-less farmers and or on-farm workers in rural areas. Therefore, the land reform policy should be the urgent need for government to pursue and implement, in order to make the land available through the land redistribution scheme for the rural poor family. Moreover, the government should enhance the productivity and try to create more value added for the primary products in agricultural sector through the focusing on agro-industry oriented policy. For the short-term policy, the government should focus on the facilitating activities such as the activities of information provision involving the jobs position available. For long-term policy, the government should encourage the entrepreneurs to invest or erect much more the agro-industries in order to create jobs position in the rural area. Meanwhile, the family planning policy still be in a focus of the government as a policy tools to reduce the dependency ratio of young population in such rural area.